

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jacobi Usserii Armachani Annales Veteris Et Novi
Testamenti**

Ussher, James

Lutetiæ Parisiorum, 1673

Thesis V. Circa 6. mensis diem 10. Jehojachimus regnum iniit: quod non intergris undecim annis obtinuit, sed annis decem mensibus 6. & diebus 15. circiter. Sub finem vero anni illius tertii, circa 5. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14425

incepisse. In illo ipso vero quinto die potius quam in anteriorum aliquo ejus epocham ideo statuendam censemus; quod hac ratione inter eam & regni *Sedechie* initium (quod ad ejusdem 4. mensis diem 10. in prima Thesi est relatum) quinque tantum dierum intercedat spatium; neque vero multo longius sacra historia admittat series, quæ abducto in captivitatem *Jesbonia*, *Nebuchadnesarem* ante discessum suum loco ipsius patrum *Sedechiam* regem constituisse indicat. (2. Reg. XXIV. 15. 17.)

IV.

Finis regni Iehoachimi, & initium filii ejus Iehoachini sive Iechonia, circa mensis 12. diem 25. sunt reponenda.

In Hebraica Biblioſu editione pater יְהוֹיָחִים filius in Graeca prior Ιωακειος posterior Ιωακηλος, indeque *Josepho* alter Ιωακειος, alter Ιωακηλος, est appellatus. Sed lenis & aspirata literæ discrimine postea neglecto, ut uteque communis nomine Ιωακηλος vel Ιωακειος nuncuparetur, usu tandem est receptum. Unde in libro primo sacrae historiæ, *Severus Sulpitius, Joachim exaltis in regno annis undecim, filio ejusdem nominis locum fecisse scribit: & qui in textu sacro Iehoachim.* (2. Reg. XXIV. 6. 8. 2. Chronic. XXXVI. 8.) *Coniah,* (Jer. XXII. 24. 28. & XXVII. 1.) & *Ieconiah.* (1. Chron. 3. 16. Jerem. XXIX. 2. nominatur, *Theophilo Antiocheno* Ιωακηλος, *Clement Alexanдрини* patti οὐσίαν Ιωακηλος appellatur. *Ambrosius* libro tertio Commentarii in Luc. caput 2. & Fastorum Siculorum author, utrumque & *Joachim* & *Ieconiam* dictum fuisse volunt. In Paschali tractatu, quem ineditum habeo, anno quinto *Gordiani, Ariano & Papo Consulibus*, id est, anno æra Christianæ CXLIII. conscripto; regnabile traditur *Joachim* annis XI. item *Joachim filius eius, qui & Ieconia dictus est, diebus centum: quod sane rectum est.* Positis enim mensibus *reuanzioniis* (Lunares enim, alternis plenos & cacos, è Babylonia demum reduces, una cum Chaldaicis mensibus nominibus. Judæi in terram suam induxerunt) dies centum menses constituant tres & dies decem: quot in sacra historia. 2. Chronic. XXXVI. 9. *Ieconia regno adscriptos legimus.* Quia mensis quarti, die quinto, (quo captivum eum abductum fuisse in precedente Thesi declaravimus) in 12. mensis diem 25. recidunt: circa quem & cœpisse ipsum, & patrem *Iehoachim* regnum regnare desuisse, in praesenti Thesi affiramus.

V.

Circa 6. mensis diem 10. Iehoachimus regnum init: quod non integris undecim annis obiuit, sed annis decem mensibus 6. & diebus 15. circiter. Sub finem vero anni illius tercii, circa 5. mensis diem 15. regnare caput Nebuchadnesar; ante templi conflagrationem annis 19. quinque circiter diebus minus.

*A*nno tertio *Iehoachimi* regis Judæ, a/cendisse *Nebuchadnesarem* Regem Babyloniæ, contra Hierosolymam, in ipso libri Danielis initio; & primū hujus esse quartum illius, in principio cap. XXV *Jeremia* legimus. Unde, incidisse primum *Nebuchadnesaris* annum in desinentem annum tertium *Iehoachimi*, & inuenientem quartum rectè concludit *Tremellius*. Regnasse dicitur in universum *Iehoachim annos undecim.* (2. Reg. XXIII. 35. 2. Chronic. 36. 5.) & post eum filius ipsius *Ieconias*, antequam deportaretur Babylonem, *menses tres & dies decem.* (2. Chronic. XXXVI. 9.) iisque exatis à rege Babylonis captus fuisse anno octavo regni sui. (2. Reg. XXIV. 12.) Ex quibus inter se collatis, duo emergunt ista: *Annū undecimum Iehoachimi* non fuisse integrum, nedum XII. annos cum Siculorum Fastorum authore & Nicephoro Patriarcha CP. esse illi assignandos. Quum enim ante finem anni ipsius tertii regnate *Nebuchadnesar* cœperit, si superfuissent *Iehoachimo* anni adhuc octo integri; nonum ille ingressus fuisset annum, quo tempore *Ieconiam* patri in regno successorem dedit. Atqui quanto postea mense, *Ieconia* capto, octauum, adhuc numeratum fuisse *Nebuchadnesaris* annum, ex 2. Reg. XXIV. 12. manifestum est. II. Inter 25. diem mensis 12. quo *Ieconias* cœpisse in thesi IV. & 5. mensis 4. quo eundem desisse, in thesi III. ostendimus, *Iehoachimi* initium collocari non posset; Alias enim *Nebuchadnesar* (cujus annus 1. initium 4. *Iehoachimi* aliquanto tempore præcessit) capto *Ieconia* 9. regnisi similiter egisset annum, in 8. tantum adhuc versatum eum fuisse, ex 2. Reg. XXIV. 12. jam audiremus. Reliquum igitur est, ut inter mensis 4. diem 5. & mensis 12. diem 25. regni *Iehoachimi* exordium sit indagandum.

Ex tribus festis in quibus omnes mares coram Domino comparet tenebantur, (Deut. XVI. 16.) Tabernaculorum solennitas in hujus temporis spatium incidit: ad quam idcirco, locum illum Jerem. XXVI. 1. 2. fine controversia referendum esse judico. *Principio regni Iehoachimi filii Iosia regis Juda,* fuit verbum hoc a domino dicendo. *Sic ait Dominus; Sta in atrio domus Domini, ut eloquaris ad omnes civitates Juda venientes ad incurvantum se in domo, Domini, omnia verba qua præcipio te eloquies.* Ante festum igitur tabernaculorum, in medio 7. mensis celebratum, tempore aliquo inter mensis 4. diem 5. & illud interposito (& quidem ad 7. quam ad 4. mensem proprius accedente) principium regni *Iehoachimi* reponendum esse colligo: indidemque *diem jejuniæ*, quo verba Domini in templo ejus audientibus omnibus Judæis qui eo confluixerant ex civitatibus suis è scripto recitare jussus est Baruc, anno quarto *Iehoachimi*, (Jerem. XXXVI. 1. 6.) de solenni illo jejuno mensis 7. die 10 lege imperato (Levit. XVI. 29.) quod *Jejunium nomine* γένεσις (Act. XXVII. 9.) significatur, intelligendum esse concludo; non de captivo illo, quod anno quinto *Iehoachimi* mense nono, indicatum fuisse (eodem cap. XXXVI. 9.) postea legitur, uti Tremellius existimat. Si enim ut finem anni quarti (ut ille vult,) datum hoc

1 in fuisse

fuisset præceptum, & anno quinto, mense nono, executioni mandatum; sequeretur, paulo ante nonum mensem statuendum fuisse Iehoachimini exordium: quod cum iis quæ superius sunt disputata non potest confistere.

Ut hinc igitur, ante mensis 7. diem 10. ita alio argumento post 5. mensis diem 10. initium Nebuchadnesaris & Iehoachimi esse quarendum; sic ostend. Annus decimus Sedechia, à mensis 4. die 10. (ut 1. Thesis docuit) inchoatus, erat Nebuchadnesaris decimus octavus, (Jerem. XXXII. 1.) uno saltem mense post decimum illum Sedechia incipiens. Si enim ipso 10. mensis 4. die regnum suum Nebuchadnesar cœpisset; quando Templum fuit incensum, mensis 5. die 10. (integro post Sedechiam, desinente anno regni sui undecimo, captu[m] mense, annum regni sui vicefimum ille fuisse ingressus: At decimum nonum illius adhuc eucurrisse, ex Jer. LII. 12. conflat. Unde inter mens. 5. & 7. diem 10. annorum Nebuchadnesaris primo deinde & Iehoachimi, initium locandum esse, consequitur. Quod cum superioris posita descriptione recte convenit; qua Iehoachim⁹, trimestre suum regnum à mensis 5. die 10. inchoanti, Iehoachimum 6. mensis, die 10. successisse stavit. Inde ad initium Iechonia circa 2. diem 12. mensis collocatum, mensis numerantur 6. cum dimidio, quorū tantum, supra annos decem, integrō Iehoachimi regno hypothesis hæc attribuit; ab undecimo illius anno detractis 5. mensibus & unius dimidio. Qui quidem conficiunt, si Nebuchadnesarem annum suum primum diebus 25. ante finem tertii anni Iehoachimi inchoasse, & ad complementum octavi sui anni, præter 100. dies Iechonia, & 5. interregni 35. quoque primos succedentis Sedechia dies assumptissimis admiserimus. Qua ratione Natali imperii Nebuchadnesaris in medio 5. mensis constituto; & illius annus responsurus est Iehoachimi 4. (diebus tantum 25. illo anterior) juxta Jerem. XXV. 1. & 18. anno Sedechia 10. (diebus 40. hujus initio posterior) juxta Jerem. XXXII. 1. eruntque ab initio ejus, ad deportationem quidem Iechonia (mensis 4. die 5.) anni 7. menses 10. dies 20. ad Templi vero excidium (mensis 5. die 10.) & captivitatem populi illud subsecutam, anni 19. diebus 5. minus.

VI.

Nebuchadnesar, à vivente patre in consortium regni assupitus, annos 43. post mortem illius imperavit solus; in universum vero, annos 44. menses 7. & dies 10. circiter.

Anno Iehoachimi 3. desinente circa 15. mensis 5. diem, regnare cœpisse Nebuchadnesarem; ante deportationem Iechonia, mensis 4. di 5. factam, annis 7. mensibus 10. diebus circiter 20. in precedente Thesi est ostensum. His additi anni 36. menses 8. & dies 20. (qui à deportatione illa, ad annum quo Evilmerodach regnare cœpit, effluxerunt) longissimum regni Nebuchadnesaris tempus exhibebunt, annorum 44. mensium 7. & dierum 10.

circiter. Filius enim & successor ipsius proximus Evilmerodach ad regiam dignitatem in aula sua Iechoniam evexisse fertur, anno à deportatione ipsius 37. mense 12. die mensis 25. eodem quo regnare cœpit anno. (Jerem. LII. 31. 32.) qui quidem 25. dies Imperii videatur fuisse Natalis; quo de evehendo Iechonia cōsilium ille innitit; quum ipsum evēctionis diem 27. ejusdem mensis ex 2. Reg. XXV. 27. fuisse apparet.

Beroſus quidem in 3. Chaldaicæ līz historie libro Iosephus libro X. Antiquit. cap. 11. Col. 12. & Prolemaus in Regum Babyloniorum Canone 43. tantum annos Nebuchadnesari tribuant, sed à morte patris numeratos: quum in Jeremias & sacra Regum historia, ab expeditione ejus in Syriam & Judæam vivente patre suscepta, principatus ejus epocha ducatur. Quo tempore regni paterni factum illum fuisse participem, Beroſus (apud Josephum libro X. Antiquit. cap. 11. lib. 1. contra Apionem) fatis aperte significat. A Nabopolasaro enim cum exercitu adversus rebellis missis, corum regio nem (ut ille scribit) ἡ πόλις τοῦ αὐτοῦ πατέρος, paterno principatu in solidum possit; quem ante facilius divisum cum patre gesserat. Unde & Daniel, licet Nebuchadnesarem quum primam adversos Judæos expeditionem suscepserat, anno 3. Iehoachimi, Regem Babylonia, propter regni cum patre tum vivente societatem appeleret: (cap. I. 1.) annorum tamen regni numeratio nem more Chaldaeorum apud quos agebat ab obitu patris & mero ipsius imperio deducit; anno illius secundo, somnium ipsius à se expostum significans, cap. II. 1. 31. exactis jam tribus captivitatis sue annis, quibus privatum in literis & lingua Chaldaeorum est institutus, priuquam in Regis aspectum adductus, cap. I. 4. 5. 18. 19. quod nullo modo ad 2. regni annum quod cum patre communicavit; sed ad finem 2. anni monarchiae sive solitarii regni commissimè referri poterit.

Et recte quidem hoc observavit Scaliger, sed vitiosa lectione loci Beroſi (apud Josephum, lib. 1. contra Apionem) deceptus, quæ 29. regni annos pro 21. Nabopolasaro tribuit inueniente anno regni sui 30. & communicati cum filio impeti 13. mortem illum, Nebuchadnesar secundum Daniel. II. 1. ab obitu patris numeratum 14. illius in Syria 2. in Babylonia, Sedechia vero 6. fuisse pronunciat. Clemens Alexandrinus lib. 1. Stromatum, ad Sedechia captivitatem Beroſi historiam referens, anno regni illius 12. (cum enim tum ingressus is fuisse, si liber permaneſſet) hoc contigisse sensit: quo ratione 19. simul cum patre Nebuchadnesar regnavisse annos. Josephus lib. X. Antiquit. cap. XI. eandem historiam ad 23. Nebuchadnesaris annum, quo postrema Judæorum facta est deportatio: (Jerem. LII. 30.) referendam esse censuit. Tunc enim cum magnis copiis Cœlesyriam eum invadisse scribit, eaque subacta bellum gefisse contra

a Sicca Per
longiora in
lib. de rebus
Temp. p.
13. 14. &
not. in his
met. p. 20.